

Biblia și studiul personal

Traducător: Iulian Iacob
Editor coordonator: Mirela DeLong
Stilizare: Ancuța Oltean
Corectură: Adela Duca

Titlul original în limba engleză:

Knowing Scriptures: Revised Edition by R. C. Sproul.

Publicată inițial de InterVarsity Press, P.O Box 1400,
Downers Grove, IL 60515, USA. www.ivpress.com

Drepturile în limba engleză:

© 2009 by R. C. Sproul

Drepturile în limba română:

©2016 Editura LOGOS, Cluj-Napoca, România

Titlul în limba română:

Biblia și studiul personal de R. C. Sproul

Tradusă și publicată cu permisiunea InterVarsity Press.

Toate citatele din Biblie, cu excepția locurilor precizate,
sunt din versiunea Dumitru Cornilescu 1924.

DISCIPOLUL

Cluj-Napoca, România

discipolul@discipolul.ro / www.discipolul.ro

DISCIPOLUL este un imprint

al S.C. LOGOS Editura S.R.L.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SPROUL, R. C.

Biblia și studiul personal / R. C. Sproul;

trad.: Iulian Iacob. – Cluj-Napoca: Discipolul, 2016

ISBN 978-973-88122-9-1

I. Iacob, Iulian (trad.) 22.07

Tiparul executat la

 Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca
sub comanda nr. 170018

Cuvânt înainte

Dacă aş fi Diavolul (fără comentarii, vă rog), unul dintre scopurile mele principale ar fi să-i împiedic pe oameni să citească Biblia. Conștient că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, care îi învață pe oameni să-L cunoască, să-L iubească și să-L slujească pe Dumnezeu, Cuvântului, aş face tot ce aş putea, ca să-l înconjur cu un echivalent spiritual al tranșeelelor, al gardurilor din sârmă ghimpată și al capcanelor, pentru a-i face pe oameni să se retragă înspăimântați. Plin de trufie neabătută, fără îndoială, ca și cum aş primi un compliment, aş recunoaște că bătrânul și înțeleptul Jonathan Edwards m-a ghicit bine, atunci când a scris:

Diavolul nu ar încerca niciodată să dea naștere la respect față de acel cuvânt divin pe care Dumnezeu l-a dat pentru a fi regula cea măreață și neclintită... Pentru a-i înșela pe oameni, ar face oare duhul amăgirii să se nască în ei o părere bună despre regula infailibilă, determinându-i să o prețuiască și să o cunoască îndeaproape?... Diavolul a arătat întotdeauna dispreț și ură de moarte față de cartea sfântă a Bibliei, a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a stinge lumina ei... El este angajat în lupta împotriva Bibliei și urăște orice cuvânt din ea.

Ar trebui să trudesesc în fiecare zi, pentru a dovedi că Edwards are dreptate.

Cum? Ei bine, aș încerca să-i împiedic pe toți pastorii să predice și să învețe Biblia și aș transmite sentimentul că a studia direct această carte este o povară în plus, ceva ce creștinii moderni pot neglija să facă, fără a pierde mare lucru. Aș transmite îndoieli cu privire la adevărul, relevanța, bunul simț și claritatea Bibliei, iar dacă unii ar stăruii în citirea ei, i-aș amăgi să presupună că folosul acestei practici constă în sentimentele nobile, liniștitoare, evocate de ea, și nu în ceea ce Scriptura spune de fapt. Cu orice preț, i-aș împiedica să-și folosească mintea în mod disciplinat, pentru a înțelege pe deplin mesajul ei.

Dacă aș fi Diavolul și aș face astăzi o evaluare a situației, cred că aș fi mulțumit de progresul pe care l-am realizat. Dar nu ar trebui să fiu deloc mulțumit când aș vedea această carte scrisă de prietenul meu – scuze, prietenul lui J. I. Packer – „R.C.”

Vreme de mai bine de un secol, teologia protestantă a adoptat poziții contradictorii în privința Bibliei. Primul val de tulburări s-a datorat inspirației și corolarului ei, ineranța. În urmă cu optzeci de ani, controversa s-a mutat în jurul revelației, metoda și conținutul comunicării lui Dumnezeu prin intermediul unor Scripturi susceptibile de a fi supuse greșelii. În zilele noastre, centrul interesului este interpretarea, iar subiectivismul, care ieri conchidea că Biblia nu este nici adevărată, nici credibilă, face ca astăzi Biblia să fie interpretată pe baza faptului că mesajul ei nu este consecvent și clar. Rezultatul: tulburare și confuzie. Într-un asemenea context, prezentarea hotărâtă făcută de dr. Sproul sarcinii de interpretare a Bibliei și adresată laicilor este mai mult decât binevenită.

Care sunt calitățile ei deosebite? Claritatea, simțul practic, stăpânirea materialului și un entuziasm efervescent, care fac din autor mai mult decât un bun comunicator, unul excelent. Este entuziasmat de Biblie, iar entuziasmul său este contagios. Gustați și veți vedea! Studiul biblic, așa cum e prezentat de Sproul, vă va face să doriți să studiați Biblia, dar vă va și echipa pentru aceasta; și ce virtute mai mare ar putea să aibă o carte ca aceasta? Problemele pe care le ridică hermeneutica depășesc scopul cărții de față, însă din carte nu lipsesc bazele acesteia, punându-se accentul, în mod salutar, pe obiectivitatea învățaturii lui Dumnezeu în Scripturi și pe raționalitatea metodei de descifrare și de aplicare a ei. Este o plăcere și o onoare să recomand publicului creștin o carte menită să facă atât de mult bine.

J. I. Packer

1

De ce să studiem Biblia?

De ce să studiem Biblia? A pune această întrebare ar putea părea ciudat și fără rost, deoarece, dacă nu ați fi deja convingși că studiul Biblic este necesar, probabil că nu ați citi această carte. Dar cele mai bune intenții pe care le avem sunt deseori slăbite de stările și de capriciile noastre. Studiul biblic ajunge, de multe ori, să fie dat la o parte. Așadar, înainte de a analiza principiile călăuzitoare ale studiului biblic, să revedem câteva dintre motivele cele mai convingătoare de a studia Biblia.

Două mituri

Să vedem, mai întâi, câteva dintre motivele invocate de oameni pentru a nu studia Biblia. Aceste „motive” conțin deseori mituri care, prin repetare frecventă, sunt transmise ca truisme. Mitul care ocupă primul loc în galeria noastră de scuze este cel care

spune că Biblia este prea greu de înțeles pentru omul obișnuit.

Mitul 1: Biblia este atât de greu de înțeles, încât numai teologii foarte pricepuți, cu pregătire adecvată, se pot ocupa de ea.

Acest mit a fost repetat de multe ori, de către oameni sinceri. Ei spun: „Știu că nu pot studia Biblia, fiindcă, de fiecare dată când încerc s-o citesc, nu o înțeleg.” Când unii oameni spun aceasta, s-ar putea ca ei să dorească să li se răspundă: „E în regulă, te înțeleg. E o carte într-adevăr grea și, dacă nu ai studii teologice, poate că nu ar trebui să te ocupi de ea.” Sau poate că doresc să audă: „Știu, e prea grea, prea adâncă, prea profundă. Eforturile tale neobosite, strădaniile tale extenuante de a încerca să deslușești

Dacă putem citi ziarul sau bloguri, putem citi Biblia.

enigma Cuvântului lui Dumnezeu sunt de apreciat. E trist că Dumnezeu a ales să ne vorbească într-un limbaj atât de obscur și de ezoteric, încât numai învățații îl pot pricepe.” Mi-e teamă că asta este ceea ce mulți dintre noi dorim să auzim. Ne simțim vinovați și încercăm să ne liniștim conștiința pentru faptul că neglijăm datoria noastră de creștini.

Când exprimăm acest mit, o facem cu o ușurință uimitoare. El este repetat atât de des, încât nu ne așteptăm să fie pus sub semnul îndoielii. Noi știm însă că niște adulți maturi, care au liceul, *pot* să înțeleagă mesajul de bază al Bibliei. Teologii care au redactat și au semnat *Declarația de la Chicago despre hermeneutica bibli-*

că (1982) afirmă că „omul nu depinde, pentru a înțelege Scriptura, de expertiza unor specialiști în Biblie”.¹

Dacă putem citi ziarul sau bloguri, putem citi Biblia. De fapt, m-aș hazarda să spun că pe prima pagină a unui ziar pot fi citite cuvinte și expresii mai grele decât cele aflate pe majoritatea paginilor Bibliei.

Mitul 2: Biblia este plictisitoare.

Dacă insistăm să primim o explicație de la cei ce cred în primul mit, aceștia ne răspund prin cuvintele: „Ei bine, cred că o înțeleg, dar, sincer, e o carte care mă plictisește de moarte.” O asemenea remarcă reflectă nu atât incapacitatea de a înțelege cele citite, cât mai degrabă gustul și preferința cititorului pentru ceea ce-i pare lui a fi interesant și antrenant.

Măsura în care oamenii sunt plictisiți de lectura Bibliei mi-a devenit clară atunci când am fost angajat să predau cursuri biblice la un colegiu creștin. Directorul acelei instituții m-a sunat și mi-a zis: „Avem nevoie de cineva tânăr și antrenant, cineva care să aibă o metodă dinamică de predare și care să poată face ca «Biblia să prindă viață».” Deși am înțeles ce voia să spună directorul, îmi venea să spun: „Doriți ca eu să fac Biblia să prindă viață? Nu știam că a murit. De fapt, nici măcar nu am auzit să fi fost bolnavă. Cine a fost medicul care a fost de față la decesul Bibliei?” Nu, nu pot să fac ca Biblia să prindă viață pentru nimeni. Biblia este deja vie. Ea este cea care mă face pe mine să prind viață.

Mă întreb din ce motiv spun oamenii că Biblia este plictisitoare. Personajele biblice sunt pline de viață. Ele se caracterizează printr-o pasiune unică.

există practică fără o teorie la bază. Facem anumite lucruri, pentru că avem o teorie cu privire la valoarea lor. Nimic nu ne trădează mai elocvent teoriile cele mai profunde decât practica noastră. Poate că nu ne gândim serios la teoriile noastre și nu le supunem unei analize critice riguroase, dar cu toții avem astfel de teorii. Ca și creștinul care Îl vrea pe Hristos fără teologie, persoana care dorește să aibă practică fără teorie va ajunge, în cele din urmă, la teorii greșite, care duc la practici greșite.

Din cauza faptului că teoriile găsite în Scriptură vin de la Dumnezeu, Biblia este o carte eminentă practică. Nimic nu ar putea fi mai practic decât Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece el își are originea într-o teorie întocmită dintr-o perspectivă eternă. Ceea ce biruie slăbiciunea fatală a pragmatismului este revelația.

Creștinul senzual

În ultimul sfert al secolului XX, cuvântul „senzual” a devenit foarte popular. *Femeia senzuală*, *Bărbatul senzual*, *Cuplul senzual*, *Senzuala femeie divorțată* și

**Biblia este
o carte
eminente
practică.**

multe altele au devenit mari succese de librărie și încă se mai vând, după câteva decenii. Dicționarul definește cuvântul *senzual* astfel: „care ține de simțuri sau de obiectele percepute prin simțuri; ușor influențabil prin simțuri”. Altfel spus, oa-

menii senzuali trăiesc pe baza a ceea ce simt, fără a încerca neapărat să înțeleagă. La televizor vedem această senzualitate etalată la loc de cinste. Moderatorii de talk-show-uri îi îndeamnă adesea pe invitați să-și dea

frîu liber și să-și exprime sentimentele și emoțiile în fața a mii și milioane de spectatori.

Din nefericire, această senzualitate s-a strecurat și în biserică. Mulți dintre noi am devenit creștini senzuali, trăind pe baza simțurilor noastre, și nu pe înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Creștinul senzual nu poate fi clintit pentru a sluji, a se ruga sau a studia, decât dacă „așa simte el”. Rodnicia vieții lui creștine este direct proporțională cu intensitatea sentimentelor lui din prezent. Când trăiește o stare de euforie spirituală, este un vârtej de activități spirituale; când este deprimat, este incompetent din punct de vedere spiritual. El caută constant experiențe noi și proaspete, folosindu-le pentru a determina Cuvântul lui Dumnezeu. „Sentimentele lui lăuntrice” devin testul suprem al adevărului.

Creștinul senzual nu are nevoie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece el cunoaște deja voia lui Dumnezeu, prin intermediul sentimentelor lui. El nu dorește să-L cunoască pe Dumnezeu; el dorește să-L experimenteze. Pentru creștinul senzual, „credința ca a unui copil” este echivalentă cu ignoranța. El crede că, atunci când Biblia ne cheamă la o credință ca a unui copil, se referă la o credință fără conținut, o credință fără înțelegere. El nu știe că Biblia spune: „nu fiți copiii la minte; ci, la răutate, fiți prunci” (1 Corinteni 14:20). Nu-și dă seama că Pavel ne spune în mod repetat: „Fraților [...] nu vreau să nu știți” (vezi, de ex., Romani 11:25).

Creștinul senzual merge bucuros pe drumul său, până ce întâlnește durerea vieții, care nu mai este atât de veselă, și se dă bătut. De obicei, ajunge să îmbră-

3

Hermeneutica: știința interpretării

Multe dintre controversele moderne cu privire la Biblie – de exemplu, sexualitatea umană, creaționismul, „deschiderea“ lui Dumnezeu – se învârt în jurul unor chestiuni care privesc hermeneutica. Știința hermeneuticii este știința interpretării biblice. În mitologia greacă, zeul Hermes era mesagerul zeilor. Sarcina lui era să interpreteze voia lor. Deci hermeneutica se ocupă cu transmiterea unui mesaj care poate fi înțeles.

Scopul hermeneuticii este de a stabili principii și reguli de interpretare. Este o știință bine dezvoltată, care poate fi tehnică și complexă. Orice document scris este susceptibil de a fi interpretat greșit, de aceea, există reguli care să ne păzească de astfel de înțelegere greșită. Noi ne vom limita, în studiul de față, la regulile și la principiile cele mai importante.

În țara noastră există o agenție specială, care, teoretic, a funcționat pe parcursul istoriei ca un comitet hermeneutic suprem. Această agenție se numește Curtea Supremă. Una dintre sarcinile ei primare este interpretarea Constituției. Constituția este un document scris și necesită o astfel de interpretare. Strategiile de interpretare au avut mai multe cicluri, de la cel construcționist strict (sau originalism) la cel construcționist extins (sau constituția vie). Inițial, procedura de interpretare a Constituției a urmat metoda construcționistă strictă sau istorico-gramaticală, adică a fost interpretată prin studierea cuvintelor documentului însuși, ținând cont de sensul pe care îl aveau acele cuvinte în vremea respectivă, la momentul formulării documentului. Conservatorii politici și sociali tind să favorizeze construcționismul strict.

Dar Oliver Wendell Holmes Jr. (1841–1935)¹⁰ a promovat perspectiva construcționistă extinsă, care a schimbat radical interpretarea constituțională. Holmes a declarat că „în orice moment, [legea] corespunde cu ceea ce e considerat convenabil. Acest lucru înseamnă că ea suferă o schimbare continuă și nu poate exista o ordină eternă”. Tot el a afirmat că o mare parte din baza gândirii juridice constă din altceva decât legi. Când Curtea interpretează Constituția în lumina atitudinilor moderne, ea schimbă de fapt Constituția, prin reinterpretație. Liberalii politici și sociali tind să favorizeze construcționismul extins.

Dezbaterea dintre construcționismul strict și cel extins a dus la o criză juridică și a încrederii oamenilor în curtea supremă a națiunii. Acest lucru se vede cel mai bine când președintele nominalizează un ju-

decător pentru Curtea Supremă și Senatul conduce audierea acestuia. Cum va interpreta persoana nominalizată Constituția? Teama multor conservatori este că o Curte activistă, care dă o interpretare largă Constituției, devine un organ legislativ, nu interpretativ.

Același tip de criză a survenit și în cazul interpretării biblice. Când specialiștii în Biblie utilizează metoda de interpretare care implică „actualizarea Bibliei” prin reinterpretare, sensul original al Bibliei devine obscur, iar mesajul este transformat, pentru a se conforma tendințelor opiniei contemporane.

Analogia credinței

Când reformatorii s-au desprins de Roma și au susținut că Biblia trebuia să fie autoritatea supremă a bisericii (*sola Scriptura*), ei au fost foarte atenți să definească principiile de bază ale interpretării. Regula primară a hermeneuticii a fost numită „analogia credinței”. Analogia credinței este regula care spune că Scriptura trebuie să interpreteze Scriptura: *Sacra Scriptura sui interpret* („Sfânta Scriptură este propriul său interpret”). Aceasta înseamnă, pur și simplu, că nici o parte din Scriptură nu poate fi interpretată într-un mod care să o pună în conflict cu ceea ce alte pasaje ale Scripturii învață în mod clar. De exemplu, dacă un verset anume poate fi tradus sau interpretat în două feluri diferite, și una dintre acele interpretări este contrară restului Scripturii, în timp ce cealaltă este în concordanță cu ea, atunci trebuie folosită ultima interpretare.

Analogia credinței este regula care spune că Scriptura trebuie să interpreteze Scriptura.

prima carte. Asta este o dovadă semnificativă că *Lucrarea lui Hristos* nu a fost scrisă de Berkouwer! Țineți cont că Berkouwer a scris *Lucrarea lui Hristos* la numai un an după ce a scris *Persoana lui Hristos*. El scria despre aceeași temă generală (cristologie), pentru aceiași cititori, și totuși în al doilea volum se găseau mii de cuvinte care nu au fost folosite în primul.

Țineți cont, de asemenea, că prima carte al lui Berkouwer e mult mai voluminoasă decât toate scrierile care ni s-au păstrat de la apostolul Pavel. Scrisorile lui Pavel au fost mult mai scurte. Ele au fost scrise unui public foarte variat, au acoperit o diversitate largă de subiecte și probleme și au fost scrise în decursul unei perioade lungi de timp. Cu toate acestea, oamenii se scandalizează când găsesc, într-o anumită epistolă, câteva cuvinte care nu se mai găsesc nicăieri în altă parte. Doar dacă Pavel a avut vocabularul unui copil de șase ani și a fost lipsit de orice aptitudine literară, ar trebui să acordăm atenție unor astfel de speculații fără frâu.

Recapitulând, o interpretare corectă necesită o analiză atentă a contextului gramatical și istoric al scrierii. Această muncă trebuie făcută. Adepții criticii formelor au avut o contribuție importantă în lărgirea cunoștințelor despre contextul lingvistic, gramatical și istoric al Bibliei. Uneori, ipotezele naturaliste, pe care mulți dintre ei le folosesc, aruncă o umbră asupra unei părți mari din munca lor. Cu toate acestea, analiza este necesară. Și numai printr-o astfel de analiză putem avea

**CELE TREI
PRINCIPII
PRIMARE DE
INTERPRE-
TARE:**

**(1) Analogia
credinței**

**(2) Sensul
literal**

**(3) Metoda
istorico-
gramaticală**

4

Reguli practice pentru interpretarea biblică

În acest capitol, vom încerca să prezentăm regulile practice elementare, necesare pentru interpretarea Bibliei. Aceste reguli se bazează pe principiile prezentate în capitolul anterior.

Regula 1: Biblia trebuie citită ca orice altă carte

Încep cu această regulă, deoarece este atât de importantă. De asemenea, este o regulă care poate fi ușor înțeleasă greșit. Când spun că trebuie să citim Biblia așa cum am citi orice altă carte, nu vreau să spun că Biblia este ca alte cărți, în toate privințele. Cred că Biblia este inspirată în mod unic și este infailibilă, iar acest lucru o plasează într-o categorie aparte. Dar, în ce privește interpretarea, Biblia nu se învâluie într-o

magie specială, care să schimbe tiparele literare fundamentale de interpretare. Această regulă reprezintă pur și simplu aplicarea principiului *sensus litteralis*. În Biblie, verbul este verb, iar substantivul este substantiv, la fel ca în orice altă carte.

Dar, dacă Biblia trebuie interpretată ca orice altă carte, cum rămâne cu rugăciunea? N-ar trebui să cerem ajutorul lui Dumnezeu Duhul Sfânt, pentru a interpreta Cartea? Nu-i este promisă acestei cărți iluminarea divină într-un mod diferit de alte cărți?

Punând întrebări despre rugăciune și iluminarea divină, intrăm în domenii în care Biblia este într-ade-

Biblia nu se învăluie într-o magie specială, care să schimbe tiparele literare fundamentale de interpretare.

văr diferită de alte cărți. Ea este Cuvântul viu al lui Dumnezeu și Duhul ne leagă conștiința de ea. După cum am scris în altă parte:

Convingerea noastră personală în ce privește adevărul Scripturii nu se bazează pe dovezile externe în favoarea veridicității ei în sine și neînsoțite de altceva, ci acele dovezi sunt confirmate în inimile noastre de lucrarea specială a lui Dumnezeu Duhul Sfânt. Duhul aduce mărturie duhului nostru omenesc că Scripturile sunt într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu. Aici, Dumnezeu Însuși confirmă veridicitatea Cuvântului Său.¹⁶

Pentru folosul spiritual al aplicării cuvintelor Scripturii la viețile noastre, rugăciunea ne este de mare ajutor. Duhul Sfânt este foarte important pentru iluminarea semnificației spirituale a unui text. Despre aceasta, Articolul 5 din *Declarația de la Chicago*

În cazul creștinului, starea noastră supremă de slavă este exprimată prin prisma viziunii beatifice, vederea lui Dumnezeu față în față. Și invers, în concepția evreiască, noțiunea de blestem al lui Dumnezeu este exprimată prin imaginea lui Dumnezeu care Își întoarce spatele, Se uită în altă parte. Apropierea de Dumnezeu este o binecuvântare; absența lui Dumnezeu este un blestem.

**Regula 7: Ia aminte la diferența dintre
proverb și lege**

O greșală obișnuită în interpretarea și în aplicația biblică este cea prin care unui proverb i se acordă greutatea sau forța unui absolut moral. Proverbele sunt cuplete mici, ușor de reținut, care exprimă truisme practice. Ele reflectă principii înțelepte pentru o viață evlavioasă. Ele nu reflectă legi morale care trebuie aplicate în mod absolut, la fiecare situație de viață imaginabilă.

Pentru a ilustra problema absolutizării lor, voi cita mai întâi câteva proverbe. Vă aduceți aminte binecunoscutul proverb: „Privește înainte de a sări”? Această zicală încearcă să ne învețe ceva din înțelepciunea de a lua în considerare consecințele propriilor acțiuni. Nu trebuie să fim impulsivi, să ne grăbim să acționăm, înainte de a ști ce facem. Ce se poate spune despre zicala: „Cel ce șovăie este pierdut”? Ce-ar fi dacă am absolutiza ambele zicale? Pe de o parte, dacă ezităm, suntem pierduți. Dar, dacă trebuie să privim înainte de a sări, trebuie să ezităm. Concluzia este: „Cel ce șovăie să privească înainte de a sări este pierdut!”

Același lucru se poate întâmpla cu proverbele biblice. Se poate întâmpla chiar și cu unele dintre zicerile înțelepte ale lui Isus. Isus a spus:

Cine nu este cu Mine,
este împotriva Mea (Matei 12:30).

Dar Isus a mai spus:

Cine nu este împotriva voastră,
este pentru voi (Luca 9:50).

Cum pot fi adevărate ambele? Noi știm cu toții că, în unele situații, tăcerea înseamnă consimțământ, iar în altele, indică ostilitate. În unele cazuri, lipsa împotrivirii înseamnă sprijin; în alte cazuri, lipsa sprijinului indică împotrivire.

Proverbe 26:4–5 ilustrează foarte clar modul în care proverbele pot deveni contradictorii, dacă sunt luate ca afirmații absolute, care nu permit excepții. Versetul 4 spune:

Nu răspunde nebunului după nebunia lui,
ca să nu semeni și tu cu el.

Versetul 5 spune:

Răspunde însă nebunului după nebunia lui, ca să
nu se creadă înțelept.

Astfel, sunt situații când este nechibzuit să-i răspunzi unui nebun după nebunia lui și sunt situații când este înțelept să-i răspunzi unui nebun după nebunia lui.

Așa cum facem distincție între proverb și lege, trebuie să facem distincție și între diferite forme de lege. Cele două tipuri sau forme principale de lege pe care le găsim în Biblie sunt: legea apodictică și legea cazu-

istică. Legea *apodictică* exprimă adevăruri absolute și este pusă într-o formă personală, directă, cum ar fi: „Să (faci ceva)...” și „Să nu (faci ceva)...” Găsim această formă de lege exprimată clar în Cele Zece Porunci.

Legea *cazuistică* este exprimată printr-o condițională de tipul: „dacă..., atunci...” Aceasta este baza pentru așa-numita lege cazuistică. Forma cazuistică dă o serie de „exemple”, care acționează ca linii directe pentru administrarea dreptății. Forma aceasta este asemănătoare conceptului de precedent, pe care îl avem în sistemul juridic contemporan. De exemplu, Exod 23:4 învață: „Dacă întâlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă.” Observați că prima propoziție este cazuistică, iar a doua este apodictică. Aici sunt date instrucțiuni explicite cu privire la aducerea acasă a boului sau a măgarului unui dușman. Dar dacă văd vaca sau cămila dușmanului meu rătăcindu-se, mai trebuie să i le aduc acasă? Legea nu spune asta. Legea cazuistică prezintă un principiu, cu ajutorul unui exemplu. Acesta include implicit vaci, cămile, pui și cai. Dacă Biblia ar da o regulă explicită pentru orice situație imaginabilă, am avea nevoie de biblioteci uriașe, pentru a cuprinde toate volumele de legi necesare. Legea cazuistică oferă ilustrația unui principiu, dar principiul are un domeniu de aplicare evident mai larg.

**Regula 8: Ia aminte la diferența dintre
spiritul și litera legii**

Cunoaștem cu toții reputația fariseilor din Noul Testament, care erau foarte scrupuloși în ceea ce pri-

vește ținerea literei legii, dar îi încălcau mereu spiritul. Există relatări despre israeliți care au eludat regula de a nu călători departe în ziua de sabat, lungindu-și într-un mod isteț propriile „călătorii de sabat”. Rabinii au decretat că o călătorie într-o zi de sabat era limitată la o distanță fixă, măsurată de la reședința persoanei în cauză. Astfel, dacă un „legalist” dorea să călătorească, în ziua de sabat, pe o distanță mai mare decât permitea Legea, în timpul săptămânii, le cerea călătorilor sau prietenilor să-i pună un obiect personal sub o piatră, la intervale diferite, la vreo câțiva kilometri unul de altul. Legalistul își stabilea astfel câte o locuință în fiecare loc. Pentru a călători de sabat, tot ce trebuia să facă era să meargă din „locuință” în „locuință”, culegându-și, în timpul mersului, obiectele personale. Astfel, litera legii era respectată, însă spiritul legii era desființat.

În vremea Noului Testament, existau multe tipuri de legalști. Primul și cel mai faimos era reprezentat de cei ce instituiau reguli și norme care depășeau ceea ce poruncise Dumnezeu. Isus i-a muștrat pe farisei pentru că au atribuit tradițiilor rabinilor o autoritate la fel de mare ca Legii lui Moise. Tipul principal de legalism constă în atribuirea unei autorități divine legilor omenești. Acesta însă nu este singurul. Exemplul călătoriei în ziua de sabat ilustrează celălalt tip, întâlnit foarte frecvent. Cel care ascultă de litera legii, încalcându-i însă spiritul, este neprihănit din punct de vedere tehnic, dar, în realitate, este corupt.

O altă cale de a denatura legea este aceea prin care încerci să urmezi spiritul legii, ignorând însă litera ei. Litera și spiritul sunt legate în mod insepa-

6

Ajutoare practice pentru studiul biblic

Cine muncește are nevoie de instrumente bune pentru slujba sa. Studenții și laicii pun frecvent întrebări cu privire la astfel de ajutoare. Ce traducere ar trebui să folosesc? Ce concordanțe sunt disponibile? Aceste întrebări indică faptul că oamenii sunt foarte serioși în ceea ce privește studiul biblic corect. Mulți oameni cred că este edificator și deloc dificil să învețe suficientă greacă și ebraică, pentru a se folosi de ajutoare foarte valoroase de interpretare. În continuare, ofer câteva sugestii pentru cei ce caută o cunoaștere și o înțelegere mai profundă a Scripturii.

Traduceri ale Bibliei

O întrebare care mi se pune frecvent este: „Ce traduceri ale Bibliei ar trebui să folosesc pentru studiul

Bible Study Tools, de la Crosswalk.com. Acest site oferă multe dintre cele mai populare traduceri în engleză ale Bibliei și, în plus, multe comentarii, dicționare, enciclopedii și lexicoane mai vechi (de domeniu public).

The Resurgence Greek Project, de Zack Hubert, www.regreek.com. Aici veți găsi nu numai Noul Testament în greacă (precum și câteva versiuni în engleză), ci și o varietate de ajutoare care vă vor ajuta să aprofundați studiul și utilizarea unor cuvinte.

Program de citire a Bibliei pentru începători

În comunitatea creștină, de nenumărate ori au fost făcute și încălcate hotărâri de anul nou cu privire la citirea Bibliei. Se fac și se refac promisiuni de a citi Biblia din scoarță în scoarță. Și totuși vasta majoritate a celor ce mărturisesc că sunt creștini nu au citit niciodată întreaga Biblie. Cei mai mulți au citit Noul Testament, însă puțini au terminat Vechiul Testament.

De ce au fost creștinii atât de neglijenți în privința studiului biblic? Este vorba doar de lipsa disciplinei sau a dedicării? Asta ar putea fi o parte a problemei, ceea ce-i face pe mulți creștini să se simtă vinovați pentru că au lăsat nefăcute lucruri care ar fi trebuit făcute. Eu cred însă că este mai mult decât o problemă de disciplină, este o problemă de metodă.

Începem cu o hotărâre îndârjită citirea Bibliei și citim cu sârguință cartea Genezei. Genesa oferă informații importante despre fundamentele istoriei biblice și merge lin, prin istoria narativă a patriarhilor. Până aici, e bine. Exodul e plin de dramatism, cu isprăvile